

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 126/2016
02.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.А., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр. 1449/12 од 30.07.2015. године и Вишег суда у Врању 2Кж бр. 646/15 од 17.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.А., адв. С.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр. 1449/12 од 30.07.2015. године и Вишег суда у Врању 2Кж бр. 646/15 од 17.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр. 1449/12 од 30.07.2015. године окривљени Д.А. је ставом 1 изреке првостепене пресуде оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде, и одређено да ће се условна осуда опозвати ако окривљени прекрши забрану управљања моторним возилом.

Ставом II исте пресуде на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП окривљени је ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дело непружање помоћи лицу

повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ. Окривљени је обавезан да плати паушал у износу од 8.000,00 динара и трошкове кривичног поступка у укупном износу од 31.000,00 динара а на име извршених вештачења те да оштећеној на име нужних издатака за ангажовање пуномоћника плати износ од 159.375,00 динара, у року од 15 дана од дана правносанжности пресуде под претњом принудног извршења. Оштећена је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Врању 2Кж бр. 646/15 од 17.12.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Врању и окривљеног Д.А., а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр. 1449/12 од 30.07.2015. године и Вишег суда у Врању 2Кж бр. 646/15 од 17.12.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.А., адв. С.С., због повреде закона, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи обе нижестепене пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе уз накнаду трошкова за сваку предузету радњу и предметни захтев по АТ или пак да исте укине и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.А., је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени у смислу одредбе члана 71. тачка 5) ЗКП, такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4) ЗКП, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног Д.А., као разлог подношења захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона, уз образложење да је изрека побијане пресуде неразумљива, противречна сама себи, а разлози пресуде противречни изреци, да пресуда нема уопште разлоге или у њој нису наведени

разлози о чињеницама које су предмет доказивања, да су дати разлози потпуно нејасни и у знатној мери противречни, да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде, чиме по оцени Врховног касационог суда указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1 и став 2. тачка 2) ЗКП, а што не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца оценио недозвољеним.

Надаље бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи да окривљени негира извршење кривичног дела за које је оптужен и осуђен, да је то истицао и у својим одбранама датим како у истрази тако и на главним претресима а и у изјављеној жалби, да се оштећена критичном приликом кретала коловозом и то супротно закону односно члану 93. ЗООБС-а, да је својим понашањем угрозила јавни саобраћај те да није могуће да је окривљени оштећену „закачио“ ретровизором.

Изнети наводи по оцени Врховног касационог суда своде се на оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцену доказа а што све такође у смислу члана 485. став 4. ЗКП не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости.

С`тога је Врховни касациони суд, из напред изнетих разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

За председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.